

BÁRCSAK LETT VOLNA
ILYEN KÖNYV
GYEREKKORODBAN!

Vámos
Róbi

Bátran lehetsz

FURA!*

Szia!

**Köszönöm, hogy beleolvasol a könyvbe!
Ebben a betekintőben a teljes tartalomjegyzéket
találsz és jó néhány részletet.**

**Bízom benne, hogy elnyeri a tetszésed! A teljes
könyvet itt tudod megrendelni:**

www.gyemantbogar.hu/batran-lehetsz-fura

Jó olvasást kívánok!

VácuKati

"Vannak könyvek boldogságról, meditációról, belső békéről, útkeresésről. Azonban ez a könyv saját magunk megértéséről és elfogadásáról szól.

Egy Elfogadási Kézikönyv furáknak, bohémoknak, nem létező sorból kilógóknak. Megerősít abban, hogy ha más is vagy, mint a többi ember az nem baj. Sőt!

Ha gyerekként olvasod megtanít, hogy merj különleges lenni, ha felnőttként, hogy merd bátran vállalni a különlegességed.

A könyv vége felé haladva pedig rájössz, nem is biztos, hogy te vagy fura, hanem azok, akik annak vallanak téged.

Hatalmadban áll ébren álmodni magadnak egy világot, Robi pedig az útitársad lesz ebben!"

Palanca Eszter
Lollipop Dunakeszi

Vámos Robi

Bátran lehetsz FURA!

Mindenki másképp különleges

***“Nem ott vagy jó helyen, ahol úgy érzed:
fura dolog normálisnak lenni. Hanem
ott, ahol normális dolog furának lenni.”***

De hát... nincs is olyan, hogy fura!	19
Mit adhat neked ez a könyv?	19
Előhang	22
Ajánlások	27
A sztorim - ki vagyok?	34
Lehet, hogy fura vagyok - ez már csak ilyen	37
Firkálás és röhögés	38
Rajzolás 2 éves korom óta	39
A gyerekek az utam	39
Hirtelen kapott szabadság	40
Kik a Gyémántbogarak?	40
Világítanak	43
Boldog gyermek – boldog család	44
Szép csomagolás: Bontsd ki!	45
A 14 csodatípus	47
1. A bátortalan kaméleon	47
2. Az örök elégedetlen	48
3. A hitetlen	48
4. A maximalista	48
5. A rejtőző kincs	49
6. Eseni és Ádéhádé	50
7. A furabogár	50
8. A műmenő	51
9. A megértendő “nehéz eset”	51

10. Az igazságharcos	52
11. A sérülékeny	52
12. Az áldozat	53
13. A megfelelni vágyó	53
14. A kőkemény tehetség	54
Benned mi “veszett el”?	55
Neked mit jelent furának lenni?	56
Megkértem néhány kincset, hogy írjon erről	56
Megkérdeztem az online közösséget is	67
A fura az új normális?	88
Fura vagy nem fura?	88
Mi az, hogy fura?	89
Fura... hm... mondd másképp!	90
Aki fura, az különleges	91
Kilógsz A sorból?	92
Mi van, ha nincs is sor?	93
Ragyogtató párbeszéd: Különleges vagyok	94
Azokkal legyél akik megértenek	96
Mi az, hogy “szint”? Valami verseny?	97
Aki fura, az művész	98
A művész két legnagyobb félelme	98
Aki fura, az szokatlan és feltűnő	99
Aki fura, az érdekes	100
Meváltozol vagy az vagy aki vagy?	101
Egyáltalán: ki a normális?	102
Mindenki mindenkit besorol valahova	103
Furának lenni egyenlő szabadnak lenni	104

Nem vagy fura, csak annak érzed magad	105
Vélemény - mondok egy jobb szót	105
Kakukktojás: a slusszpoén	106
Nem tudják, mekkora kincs vagy	107
Nem értik, ki vagy	107
Az a gázos gyerek	108
Elvárásolt vagy?	109
Ne ijedj meg magadtól	109
Nem szólsz mindenkinek!	110
Az ember, akit mindenki hall	110
Nem fog mindenkinek tetszeni amit csinálsz	111
Engem sem ért mindenki	112
Egyre kevesebben fognak érteni	113
Mindig lesz, aki megmondja, mit csinálj	113
Kikkel veszed körbe magad?	114
Te választod ki a társaságod	114
Valaki teljesen más nézőpontja	115
Illemből sem kell velük lenned	116
Amit nem árt, ha elfogadsz	118
Ragyogtató párbeszéd: Ennek nincs értelme	118
Néha azért unalmasnak kell lenni	119
Te okos vagy és tudod, mikor melyik	120
Kulcsok önmagadhoz	122
Mániákus önismeret	122
Folyamatosan változol	122
Ne görcsölj annyit!	123
Nem baj, ha nem tökéletes	123

Ragyogtató párbeszéd: Lófej sikerrel	125
NOHE	126
Ne csináld csak azért, mert úgy szokás	128
Az értelmes szabályokat kövesd,	128
Rontsd el direkt, késs el direkt	130
Nem baj, ha másképp csinálod meg	131
Így jó. Tényleg. Így jó.	132
Annak adj, aki elfogadja	136
Ne telepedj rá másokra	136
Mondhatsz nemet	137
Hogyan kell téged megdicsérni?	137
Nem hiú, aki szereti szépnek mondják	137
Miért vásárolsz?	138
Az iskola titka: amit csinálsz	139
Van jobb, mint a dicséret?	140
Hiába dicsérnek?	140
“Inkább” és “olyan mint”	141
Akkor is, ha másnak nem tetszik	141
Állíts kihívásokat magad elé	142
Az igazi meglepetés	143
Miben vagy Te művész?	144
Mások meggyőzése helyett	144
Találd meg a közönséged!	145
Ne másolj, vidd bele önmagad!	146
Az embereknek fura, ha valami igazi	147
Lemásolták a munkád?	148
Néha az a jó, ha elvonulhatsz	149
Kell a nyugi?	149

Tudós vagy?	150
Fel kell fedezni a bölcseket is	151
Agyalás helyett cselekedj!	152
Ne tervezz annyit	152
Ne keress mindenre magyarázatot!	153
Csak úgy	154
Bírd a változást - bármiből lehet bármi	155
Bízz az emberekben de ne legyél túl naív!	156
Csak kezd el!	157
Utólag se elemezz	159
Lehetsz laza, csak tudd ezt is	160
A legfontosabb tulajdonság	160
Örömszerzés vagy gondoskodás?	161
Aki laza, az nem komolytalan	163
Vicesen és okosan	164
Aki laza, az nem vakmerő	165
Ki a főnök?	166
Úgy táncoljanak, ahogy én fütyülök	166
Szükség van azokra, akik megmondják	167
Magadnak is parancsolhatsz néha	167
Kinek van igaza?	168
Ha megsértődsz, magaddal szúrsz ki	169
Ragyogtató párbeszéd: Bevágtad a durcát?	170
Hozz reális szabályokat	174
Ne hősködj, csak örülj	175
Ne várj: törtétesd a dolgokat!	176
Ne tegyél mindenbe várakozást	176
Listairás helyett	177

Kényelmesnek lenni nem hiba	178
Túlérzékeny vagy?	179
Túlzás vagy sem?	179
Mindent észreveszek	179
Nem egyszerű	180
Maradj önmagad!	180
Önmagadként erősen	180
Mi történik, ha gyengülsz?	181
Ha mást akarnánk, mást hívnánk	183
Ilyen vagy és nem olyan, ez így van jól	183
Kaméleonság	185
Mese: A kaméleon, aki kilógott a sorból	186
Bántanak? Itt a vigasz	190
Tulipán	190
Nem rontasz el semmit, ha csoda vagy	194
Tedd a helyére aki bánt	196
Ragyogtató párbeszéd: Elefánt a durciboltban	197
Lemarad rólad a Világ, ha becsukódsz	202
Okos vagy, el tudod dönteni	203
Ragyogtató párbeszéd: Mi lehetne jobb?	204
Mit adhatsz a világnak?	207
Ez nem elvárás, idő kell	208
Kakis táska	209
Jókislányok és jókisfiúk: táskát letenni!	209
Hogyan tovább?	211
Ragyogtató párbeszéd: Mizu?	212
Sajnálj őszintén	216

Ragyogtató párbeszéd: Futás!	217
Ne parázz!	220
Mitől félsz?	220
Mondd annak, akit érdekel!	222
Ragyogtató párbeszéd: Fosol?	223
Lazíts rajzzal!	228
Rajzolj macskát	228
Rajzolj karikát	229
Rajzolj szívet, írd le a neved - nincs határ	230
Mit csinálsz utána?	231
Mivel jutalmazod meg magad?	232
Ragyogtató párbeszéd: Mi van, ha sz.r lett?	233
Hét párbetűs dolog, ami megerősít	236
JLMG	236
VSDNTH	237
TVVAM	238
MVANTHHS	239
MVAAMHNL	240
NOHE	241
BLB	242
Hallgass a megérzéseidre: az éberség titka	243
Elemzés helyett csináld	243
Az összegyűrt papírok	244
A jövő nem attól függ, hogy régen mi volt.	245
De mit fog szólni?	245
Adnod kell, nem kapnod	247

Kinek tudnál adni?	247
Ne ess túlzásokba	248
Mit tehetsz, ha nem adhatsz?	250
Annak adj aki el tudja fogadni	251
Az alkotással is adsz	252
Ki viheti tovább, amit tudsz?	252
Miből adsz? Honnan merítesz energiát?	253
Tanácsok szülőknek	255
Ne dicsérd! Értsd meg!	255
Meg akar lepni téged és önmagát	256
Csodanap	257
Te is légy önmagad	258
Te vagy a minta	259
Lazíts, bolondulj!	259
Melyik szabály szükséges és melyik nem?	260
Körforgás	261
Útravaló	262

De hát... nincs is olyan, hogy fura!

A furaság egy relatív dolog. Mások megítélése. Véleménye. Ítélete. Ez alapján csak akkor lehet valaki fura, akit annak lát valaki más. És akkor is csak annak a valaki másnak a szemében. Amikor azt mondják, hogy fura vagy, az csak egy vélemény, nem egy tény, nem egy rád érvényes tulajdonság. És mások véleménye az övék. Nem a tiéd!

Mindenki csak valaki más térképén lehet fura. A saját térképére mindenki beleillik, ha elfogadja magát.

És akkor eldobom messzire a pöttyöst: mindenki fura és senki sem. Hiszen abban a pillanatban, hogy elfogadod, hogy csak mások szerint vagy fura, már rögtön nem is vagy fura!

Mit adhat neked ez a könyv?

Megértést. Elfogadást. Nyugalmat. Szabadságot. Erőt.

Mert minden csodabogárnak kell valaki, aki megérti és elfogadja.

Valaki, aki segít elhinni, hogy nincs egyedül. Hogy nem bolond. Nem őrült. Hogy semmi baj nincs vele.

Valaki, aki megerősítést ad, hogy ő így csodálatos és így, önmagaként kincs.

Valaki, aki felismeri és nem hagyja elveszni a tehetségét.

Valaki, aki megmutatja, különlegesként hogyan lehet boldoggá válni egy olyan világban, ahol nem szeretik, ha valaki kilóg a sorból.

Valaki, aki megtanítja neki, hogy hogyan fogadja el azokat, akik nem fogadják el.

Valaki, aki segít rájönni, hogy hogyan fogadhatja el önmagát.

Ez a valaki szeretnék lenni azok életében, akik hozzám fordulnak. És szeretném, ha ez a könyv is egy ilyen valami lenne az életedben!

Lehetsz bátran csodabogár! Lehetsz bátran fura!

Akkor is, ha van, aki nem érti. Majd rájön, amikor eljön az ideje.

Te csak légy önmagad!

Jó olvasást kívánok!

VácuKati

Előhang

*“Figyelnek, de nem látnak.
Hallgatnak, de nem értenek.”*

Van tovább is:

Szívet dobbantanak, de nem éreznek.
Ölelnek, de nem szorítanak.

Sírnak, de nem könnyeznek.
Vigyorognak, de nem mosolyognak.
Mosolyognak, de nem örülnek.

Dicsérnek, de nem emelnek fel.
Segítenek, de nem támogatnak.
Zongoráznak, de nem zenélnek.
Ott vannak, de nincsenek ott.

Figyelem és megértés.

“A termék ideiglenesen nincs készleten, fordulj az eladóhoz.”

Az eladó bambán nézett rám, amikor megkérdeztem, mikor lesz. Mikor rendelnek megint? Mert kellene egy nagyon jó barátomnak. Ez a barátom nem is egy, hanem mindjárt sok száz, sőt, sok ezer barátom. Az eladó nem érti a kérdést. Mert nem lát. Csak figyel. Nem ért, csak

hallgat. A figyelem és megértés ideiglenesen nincs készleten. Hiánycikk, van ilyen.

Figyelnek, de nem látnak. Hallgatnak, de nem értenek.

Egyszer egy Gyémántbogár így gondolkodott:

“Nem látnak. Pedig láthatnának. Láthatnák, milyen vagyok. Szívesen megmutatom. De minek mutassam meg? Mi értelme?”

Nem értenek. Pedig érthetnének. Megértenék, milyen vagyok.

Szívesen megmutatom. De minek mutassam meg? Mi értelme?”

Az első mindig a felfedezés:

Megérteni egy Gyémántbogarat olyasmi, ami keveseknek adatik meg. Na persze: “adatik”. Ez nem egy passzív dolog. Nem a sorson múlik. Már megint: tenni kell érte, hogy sikerüljön. Nem. Nem megy úgy, hogy “na most nagyon meg fogom őt érteni”. Csak az érthet meg egy Gyémántbogarat, aki megérdemli, hogy felfedezze benne a kincset. Mert az ugye a szemnek láthatatlan.

Látni nem szemmel kell. Megérteni nem aggyal kell. Zongorázni nem kézzel kell.

Teljes szív kell hozzá. Különben üres, meddő és sivár. Mert nem “adatik” meg szív nélkül senkinek az ajándék.

Az eladó bambán nézett rám. Hiánycikk és kész. Sokan keresik most. De nem találják. Az eladóhoz fordulnak. Aztán elfordulnak. Pedig ott van bennük.

A szív a hiánycikk.

Pedig mindenkinek van. Miért nem használjuk többet?

Azért, mert... Minek? Mi értelme? Olyan egyszerű. Nagyon nagyon kell figyelned. De nem a szemeddel. Mert akkor bámulod, és azt hiszi, a hibát keresed. A szíveddel kell figyelned. Mert a szíved tud csak úgy figyelni, hogy az értéket lássa. Hidd el, meglátja.

De ez nem tanítható. És nem is tanulható. Nem is mérhető. Te pontosan hány embert értettél meg eddig? Ugye. Lassú dolog ez, de amikor felismered egy pillanatban, hogy ott bizony a szíved figyelt, és a Gyémántbogár előtted ragyog: na az az a pillanat, amit sosem felejtess el.

Sok ilyen pillanat kell.

Ott kell lenned, minden porcikáddal. Minden kis nyilacska egy irányba kell, hogy figyeljen. A szíved vezetésével.

Figyelni nem szemmel és füllel kell. Úgy csak a felszínt látod és hallod meg. De honnan tudod, hogy mikor figyelsz úgy, ahogy “kell”?

Nem “kell”. Semmit sem kell. Akkor csináld csak, ha szeretnéd. És ha szereted. Annyian kérdezik, hogy mi a módszerem... nincs módszerem. Titkaim sincsenek. Csak nagyon tudok figyelni. Nem szkennelni, tesztelni, méregetni. Figyelni. Amikor totálisan ott vagy valakivel, és egyszerűen mindent megértesz. Ismerős? Talán még beszélni sem kell. Félszavakból is. Mintha ezer éve.

És ilyenkor minden olyasmi megtörténik, amit sosem gondoltál volna lehetségesnek. Még kívánni sem kívántad volna semmilyen aranyhaltól, dzsinttól vagy jótündértől. De a Tiéd, a jutalmad, fogadd el. Mert megértettél egy Gyémántbogarat.

Már nincs egyedül

Nem azért, mert találkoztál és szóba álltál vele. Nem azért mert esetleg nap mint nap látod. Nem azért, mert követed a profilját, bejelölöd és lájkolsz. Egyszerűen tudja, hogy megérted. Ezzel megnyerted őt. Tiéd az ajándék. Nem kézzelfogható ajándék. De érzed, hogy ott van veled minden percben. Őrület!

Őszintén kívánom, hogy éld át Te is ezt az élményt minél többször. Vagyis... ez halmozódik. Ha megértesz egy Gyémántbogarat, onnantól ott a kapocs. Félegyenes. Csak egyik vége van: a pillanat, amikor megcsillan előtted.

“Figyelnek, de nem látnak. Hallgatnak, de nem értenek.”
– mondja a Gyémántbogár.

Igen, sokan ilyenek. De Te? Te milyen vagy?

Hogyan figyelsz a Gyémántbogarakra?

Tessék, itt a recept, itt a módszer, itt a titok. Az a titok, hogy nincs is titok.

Persze nem mindig lehetséges, hogy a gyerekek olyasvalakivel találkozzanak, aki szívből ad nekik. De lehetsz te az a valaki és lehetsz te is az a gyerek.

A Gyémántbogarak akkor lesznek ajándékok, ha megértjük őket. Akkor csoda történik!

Ajánlások

Mindig amolyan “mi volt előbb, a tyúk vagy a tojás” érzésem van egy új könyv írásakor. Hiszen meg kell érkeznie a nyomdába... de szeretnék bele ajánlásokat. Hogyan kérjek ajánlásokat úgy, hogy még el sem olvasta az, akitől ajánlást kérek? Nos, most volt idő. De azért érdekességképpen az első ajánlás Esztertől különleges és ezért számomra is nagyon érdekes. Hiszen két ajánlást is küldött. Mivel ismerjük egymást, az elsőt még a kézirat elolvasása előtt küldte. A másodikat az olvasás után. Lássuk előbb az olvasás előtti:

“Furának lenni nehéz, és néha nagyon fájdalmas tud lenni. Saját bőrömmön tapasztaltam. Valahogy soha nem találtam a helyem a „nagy átlagra” kialakított szabályok és elvárások erdejében. Sokáig azt hittem, valami baj van velem. Később, már felnőttként találok olyanokkal, akikkel tudunk hasonlóan gondolkodni.

Közülük egyik Robi. Amit ő tud, nem tudja más. Szárnyat ad a furáknak, új sorokat nyit a többi, megszokott sorokból kilógóknak. Megmutatja, hogy furának lenni jó. Értékes. Különleges. Felemelő. Egészen eltérő gondolkodásmódokkal működünk. És az élmény, hogy mégsem vagyunk egyedül, hogy rajtunk

kívül is vannak „máshogy gondolkodók”, akik hozzánk hasonlóak, megfizethetetlen.

Ez a könyv segít, hogy könnyebben megértsenek minket, hogy ne nézzenek ufónak, dilisnek, flúgosnak, furának. Kinyitja a másik ember szemét és szívét, ami aztán elvezet a megértéshez és az elfogadáshoz.”

És akkor az olvasás után:

“A „furák” mindig jelen voltak. Most talán jobban látjuk őket. Ha szeretnénk megérteni, hogyan is működnek, végtelen szeretettel kell lennünk feléjük. Minden más esetben bezárulnak. Szívből kell őket megértenünk.

Robi könyve ugyan első körben a magukat furának érző gyermekeknek íródott, de az ő szüeleiknek, a gyermeklelkű felnőtteknek és a magukat furának érző felnőtteknek is érdemes elolvasniuk. Magukra fognak ismerni, és „használati utasítást” kaphatnak.

Mert kihívás furának lenni. És fura gyerkőc szülőjének is. Mindegyikben van tapasztalatom.

A jó hír az, hogy a hasonló lelkek megtalálják egymást. És az érzés, hogy nem vagyok egyedül, hihetetlen bátorságot és stabilitást ad. Így már merünk kilógni, merünk mások lenni, mert mi így vagyunk önmagunk. És ez a példa erőt tud adni azoknak, akik még nem találták meg magukban a bátorságok, hogy felvállalják magukat.

Olvasd Robi könyvét nyitott szívvel és lélekkel, szerető elfogadással. És a világ szürkéből színessé válik.”

Szabó Eszter
klinikai szakpszichológus

“Hálás szívvel köszönöm Robi, hogy megírtad ezt a könyvet, hogy összeszedted annak a bizonyos létezés tortájának a lényeges szeleteit.

Minden, amit írtál, amiről beszélsz könnyed örömként és megnyugvásként jelenik meg a szívemben. Életemben először úgy érzem, jó furának lenni, mert tudom nem vagyok egyedül, és van valaki, aki megért engem, és ítéletek nélkül elfogad. Legtöbbünk akik furának érezzük magunkat igyekszünk mindenhova beilleszkedni, pedig tudat alatt tudjuk, hogy ez nem fog menni. Féltve rejtjük, óvjuk különleges kincseinket, nehogy az ítéletek császárainak martalékává váljunk. És aztán a legtökéletesebb pillanatban jön Robi az ítéletektől mentes, megértő, sokszor vicces lényével. Csendes társasága is tápláló, lelket gyógyító hatású gyermek és felnőtt gyermek számára egyaránt. Szavai, tudása, pedig utat mutatnak arra, hogy önmagadként létezve megváltoztasd a világot.

Arra invitállak nagy szeretettel kedves olvasó barátom, hogy nyisd ki az éberséged kapuját arra a csodálatos lényre, aki vagy. Vedd észre, hogy telis-tele vagy furcsaságokkal, különlegességekkel, és ez mind immár

ajándék számodra. Légy éber a sokszor meg nem értett gondolatokra és érzésekre, lásd őket tiszta szívvel, fogadd őket nagy szeretettel. Engedd magad láthatóvá válni a világ számára, hogy a különcséged ajándék

és áldás lehessen mindenkinek. Önmagadat elismerve, és azt a lényt megélve megvan a képességed arra, hogy a téged körülvevő világot egy jobb helyként valósítsd meg. A világnak szüksége van rád a furcsaságaiddal együtt. Ez a könyv gyakorlatias és dinamikus eszközök gyűjteménye, melyek megerősítenek téged abban, hogy te is ragyogó gyémántbogár vagy legbelül és bármi lehetséges számodra is.”

Farkas Ildikó

„Ott voltam vele egy különleges rajzórán. És láttam, hogyan működik. Illetve hogyan tud Figyelni. Úgy, ahogyan senki mástól nem láttam még. De már előtte is, mikor személyes coachingon voltam nála. És jött sorban sok „Hú, ezt meg hooogy?”- és kapcsolódás, ahogy másokkal soha, vagy máshogy.

És ott volt az akkor elsős kisfiamnál is különleges rajzórán, és ő is mesélte, hogy a VÁMOSROBI...- csillogó szemekkel, és azóta is így emlegeti. No meg a szívtizes kártyák. A szív csendben küldi az üzenetét.

Csak aki Figyel, az hallja meg. És Robi ilyen. Úgy, ahogyan senki más, akivel eddig találkoztam. Aki kapcsolatba kerül Robival, az érti miről beszélek. Hogy mit jelent, ha valaki ennyire tud Figyelni. Minden antennájával. Csak őrá. Bármilyen zaj is van körülötte. És látja és érti a ki nem mondottakat. És olyan jó ez. Hogy kell vele még és még találkozás, hogy elhiggyem magamról, hogy vagyok, hogy csoda vagyok, hogy értékes vagyok. Mert tőle ezt kapják a gyerekek.”

Ágfalvi Andi

A sztorim - ki vagyok?

Vámos Robi, azaz Robi. Nem bácsi. Csak Robi. Eredetileg gépész, aztán már nem gépész. Másban találtam magamra. Szeretek szabad lenni, szeretek szabadon működni. Szeretek különleges lenni és imádom a különleges dolgokat.

2012-ben végeztem coach-ként. Rendkívüli rajzóráimmal folyamatosan látogatok iskolai osztályokat és tartok egyéni foglalkozásokat. Nem rajzórát tartok, s bár tanulunk rajzolni is, a rajzokon át a gyerekek önbizalmán dolgozunk a legtöbbet. A Gyémántbogár coaching találkozókön pedig egyszerre dolgozunk a gyermek és a szülő önbizalmán, önismeretén és együtt oldjuk meg a gondokat. Nem csupán a gyerekek, hanem

a gyermeklelkű felnőttek is rám találnak, örömmel állók
nekik is rendelkezésükre. Előadásokat tartok és
könyveket írok, hogy minél több embernek
megmutathassam, hogy így is lehetséges, nem csak úgy.

**MEGLÁTOM AZOKAT, AKIKNEK LEGINKÁBB
SZÜKSÉGE VAN ARRA, AMIT ADNI TUDOK.**

Felfedezem a rejtett tehetségeket, érzékeny és különleges
kincseket és a megértésre szomjazó művészlelkeket.

Átlátok az álarcokon, meglátom és segítek újra
megtalálni a valódi személyiséget.

**MEGERŐSÍTEM ŐKET. RÁÉRZEK, HOGY MIRE VAN
SZÜKSÉGÜK.**

Segítek a gyerekeknek megtalálni a saját útjukat, legyen
ez bármennyire különleges és szokatlan. Bátorságot és
szabadságot adok nekik. Megmutatom, hogy
önmagukként, magukat megismerve erősek és
magabiztosak lehetnek még akkor is, ha nem mindenki
érti meg őket.

**SEGÍTEK NEKIK MEGKÜZDENI A MAI VILÁG
NEHÉZSÉGEIVEL.**

Segítek nekik, hogy a váratlan és kellemetlen változások,
esetleges rosszakarók, bántalmazók ellenére is
átadhassák a világnak, amit adni tudnak. Mentoruk
leszek és minden erőmmel támogatom őket, hogy igazán
boldogok legyenek.

Eszközeim elsősorban rajzosak, saját módszertannal és eszköztárral dolgozom, melyek a szakmaiság mellett elsősorban a gyerekektől kapott tapasztalaton alapulnak.

Két gyermekem van: Virág (2012) és Peti (2009).
Dunakeszin élek családommal.

“Új életeket varázsolsz. Ragyogó szemeket, boldog lelkeket. Gyógyító és gyermeklélek suttagó.”

Enikő

“Egy részed neked is gyerek. Benne van a szemedben az a csillogás amivel egy kicsi gyerek képes figyelni, ahogy egy hangya cipeli a kenyérmorzsát. Az a csodálkozás, hogy mindig feljönnek a csillagok és minden éjjel ragyognak. Az a kíváncsiság, ahogy gyerekek kérdezzetik az élet apró és nagy dolgairól a felnőtteket. Az a naivság, hogy eljuthatunk egy ugrással is a Holdra, ha nagyon akarjuk. Ez mind benned van. Látszik rajtad. Ezért vagy képes megérinteni a gyerekeket és azokat a felnőtteket akik még hisznek a csodákban.”

Livia, négy csodálatos gyermek édesanyja

Lehet, hogy fura vagyok - ez már csak ilyen

Igazából én is kicsit fura vagyok. Ez sokaknak sok. De mégis ez teszi hitelessé amit teszek. Mert bizony a magam bőrén is sok mindent megtanultam. Sosem voltam egyszerű eset. Többször is mondták, hogy nem lesz belőlem senki. Míg a többiek zorbáztak, én tanárparódiát adtam elő. Kilógtam. Kicsi is voltam.

Amikor más gitározni akart, én bendzsózni akartam tanulni. Amikor más németül tanult, én lengyelül.

Ez már csak ilyen. Szeretem látni az arcokat, amikor ezeket elmesélem. Mert azt látom, hogy "Jé... ő is olyan mint én."

Firkálás és röhögés

Igen, engem is szekáltak, piszkáltak, lealáztak néha. Sőt sokszor. Elvették a kisautómat. Rámfogták, hogy elloptam, amit az elkényeztetett tulajdonosa valójában összetört, és nem merte úgy hazavinni. Azt mondták, én loptam el. Logikus.

Lefogtak és összefirkálták a fejem, a lányok örömeire. Ezzel tetszelegtek a menő srácok a menő lányok előtt. Nagyon vicces volt.

De nyugi, nem kell elnézést kérniük. Ha nem teszik ezt vagy azt akkor velem, akkor ez a könyv sincs. Hála a nekem ártóknak, hogy most eléd tárhatom a megfejtést.

A gyerekek az utam

Ők azok, akik között könnyedén "letolok" nyolc órát, előtte és utána két-két óra vezetéssel. És nem fáradok el. Sosem. Persze, testileg lehet. De mérhetetlenül feltölt. Amikor először ezt észrevettem, nem is tudtam hova tenni. Hogy lehet az, hogy nem vagyok hullafáradt? Nos úgy, hogy adok és kapok. Nagyon sokat. És tudom, hogy ha hatok rájuk, annak óriási haszna van. Thomas is nagyon hasznos mozdony mindig. Én is szeretek hasznos mozdony lenni. Jó érzés, ha van értelme mindannak, amit az ember csinál.

Kik a Gyémántbogarak?

Évekig próbáltam megfogalmazni, hogy mit érzek némely gyermekkel való találkozáskor. Különlegesek voltak - minden gyermek különleges. Valami mégis volt, amit nem tudtam elmagyarázni senkinek. Aztán olvastam sok helyen a témában a mindenféle csillag, indigó, csodagyerekekről, és rájöttem, hogy valami hasonló megfejtés lesz itt. Kategorizálni azonban nem szerettem volna semmiképp. Csak valahogy megfogalmazni.

Ha egy különleges emberrel találkozik az ember, az olyan picit, mint egy gyémánt. Ismerős a metafora: a gyémántot szépre és csillogósra lehet csiszolni. Jó kezekben csoda születhet.

És innen a bogár: a csodabogár!

A csodabogarak csodákra képesek, nem szokványosak és a különségük sokszor negatív bélyegként jelenik meg. De ez nem az ő tulajdonságuk: ez mások véleménye. Ami tudjuk: az övék, nem pedig a mienk!

Boldog gyermek – boldog család

Ez egy körforgás: amit teszünk a gyerekekért, nem csak őket hozza pozitív lendületbe. Mindig oda jutunk, hogy a családon is dolgozunk. A Gyémántbogarak már csak ilyenek: megcsillannak egy picit, és minden új lendületet vesz. Elkezdenek igazán működni, és boldoggá teszik környezetüket. A szülőknél gátlások oldódnak, s minden olyan egyszerű és békés lesz.

Ily módon nem csupán a gyerekek pillanatnyi hangulata javul, hanem a környezet is. Ez pedig már pozitív spirál. A jó tanító elengedheti a tanítványa kezét, mert tudja, hogy kezébe adta azokat az eszközöket és tudást, mely az önálló, boldog élethez szükséges.

Hiszen én is akkor vagyok a legboldogabb, ha látom, hogy a kis tanítványaim önmaguktól ragyognak.

A szárnyaló és erős Gyémántbogarak: ajándékok

Engedjük szárnyalni, aki képes rá! Ha pedig már szárnyal, akkor ezzel másoknak is segít! Vannak olyan Gyémántbogarak, akik már erősek és hisznek magukban. Tudják, hogy a furaságuk éppenhogy az egyik legnagyobb előnyük, és ezt kihasználva ragyognak!

Ők az ajándékok azoknak, akik még nem mertek igazán elindulni. Az erős Gyémántbogarak nagy példaképek, igazi hősök. Az erős Gyémántbogarak nekem is példaképek!

A 14 csodatípus

Vajon melyik illik rád vagy gyermekedre? Lehet, hogy mind?

1. A bátortalan kaméleon

“Vajon mit gondolnak rólam mások?”

Nem meri megmutatni, amit tud. Lámpalázás. Több önbizalom kell. Mert sokat bírálják. Minősítik. Lenézik

talán? Beképzeltnek tartják, ha “túltolja”? Mai gondok ezek. Mintha egy engedélyre várna mindig: lehetsz olyan, amilyen vagy, és nem számít, mások mit gondolnak. Van, hogy egy igazi kincs álruhában jár: a közösségben nem magát mutatja, hanem egy szerepet játszik.

Ha viszont megerősítik az önbizalmát, akkor megmutatja az igazi kincs mivoltát, és ezáltal egyre erősebbé válik.

4. A maximalista

“Ha nem tökéletes, akkor teljesen rossz.”

Maximalista Gyémántbogarak. Mindennek tökéletesnek kell lennie. Lámpaláz. Nem elég úgy, ahogy sikerült.

Örök elégedetlenség. Összegyűrt papírok. Mert ha elrontok valamit, hibázok, és másnak kell kijavítani.

Ha nem csinálom meg jól, kisebb leszek a szemében. Sőt, lehet, hogy nem fog majd szeretni?

Hogyan lehetne picit lazítani?

7. A furabogár

“Ha önmagam vagyok, akkor fura leszek és nem fogadnak el.”

Mondhatják akár különcnek és flúgosnak is. Sőt, ez kifejezetten előny!

Megmutatom nekik, hogy így jók, ahogy vannak. És lehet, hogy furának mondják őket, de ez a normális. Nincs velük semmi baj. És...

Nincsenek egyedül.

Nem vagy egyedül!

A furabogárokra jellemző, hogy a “hagyományos módszerek” nem válnak be. Hiába visszük őket pszichológushoz, terápiára, kineziológiára, bárhová. Végtelen kreatívak és nemigen tudnak velük mit kezdeni a szakemberek.

Mivel én magam is fura vagyok, itt másképp működik ez, mint bárhol másutt: Megtanítom a gyerekeknek, hogy a furaságuk az előnyük. Igenis lehetnek erősek úgy is, hogy egyediek maradnak! Nem kell letörni a szárnyaikat! Emellett pedig: mi lenne, ha ezentúl úgy gondolná, hogy egyáltalán nem baj, hogy valaki nem érti és nem fogadja el őt?

Milyen változást hozna ez és mi lenne a legjobb ebben?

12. Az áldozat

Bántalmazók, tábornokok, energiavámpírok áldozatai

Tíz jó dolog kell egyetlen rossz ellenében. Annyit és annyira bántották és bántják, hogy már nem hiszi el, hogy léteznek normális emberek. Ezen a szűrőn át nehéz elhinni, hogy van, aki elfogad.

Megvizsgáljuk a bántalmazókat, helyre rakjuk őket fejben és tiszta lappal indítunk.

Neked mit jelent furának lenni?

Barbi:

“Neked mit jelent furának lenni?”

Furának lenni jó. Különlegességgel, egyediséggel, színnel bír. Sokan azt hiszik, hogy ez negatív, csak mert az emberek azt hitetik el velük, hogy ez nem oké:

„Neked ez jó? Miért csinálod ezt? Miért segítesz neki? Miért gondolod, hogy ez rendben van? Ez nem normális!” Ismerős mondatok csengenek olykor a fülemben. Megkaptam már egy párszor ezeket. Pedig szerintem semmi baj sincs azokkal, amiket teszek, csak nekik nem megszokottak. Nem mindenki csinálja így, ahogy én. És ez tetszik.

Nekem mit jelent furának lenni?

Sétálás közben ugrálni, összevissza járkálni.. A macskakövön, kockákon egyesével, párosával végig lépkedni.. A zebrán csak a fehér részeken átmenni.. A széken érdekesen ülni.. Különleges formákat rajzolni, lábbal, kézzel akárhová.. Leülni egy lépcsőre, és alkotni, olvasni, merengeni.. Nem mindennapi meséket kitalálni.. Kíváncsian figyelni bármire.. Esőben táncolni, forogni, nevetni.. Hangosan, önfeledten

kacagni bárhol.. Bármikor bármivel zenélni.. Énekelni, dúdolni, csettinteni az utcán.. Nem ugyanazt csinálni, mint a többiek.. Nem az elvárások alapján élni.. Nem a hosszú sorban állni.. Önmagam lenni.

Sokan nem értik, hogy miért vagyok ilyen. De ha olyan emberekkel töltök időt, akik szintén furák - a saját különlegességeikkel -, akkor az ő társaságukban a helyemen érzem magam. És milyen jó, amikor megértenek, és elfogadnak olyannak, amilyen vagyok. Visszafogás nélkül lehetek az, aki. Szabadon.

Lehet az emberek, a számukra szokatlan dolgaidd miatt azt mondják, hogy Te nem vagy normális. Ne hidd el, hogy ez így van! A furá dolgaiddal mutatod azt, aki vagy. Ezek emelnek fel téged. Ezeket szereted csinálni. Ezek töltenek fel, adnak erőt neked. Ezek segítenek önmagad lenni, és nem hagynak téged a szürke, unalmas monotonításban élni.

Merj egyéniségnek, különlegesnek maradni. Ne hagyd, hogy ezeket a színeket elhomályosítsák, átalakítsák a külső tényezők, más emberek. Formáld Te, úgy, ahogy neked jó. Én is ezt teszem, mert így érzem jól magam.

Firkálj, énekelj, írd, zenéld, táncold, kopogj, dobogj, csettints! Csináld bármit, amit szeretsz, anélkül, hogy aggódnál azért, hogy más mit szól ehhez, mert nem az számít.

Furának lenni olyan jó! Különleges. Olyan, mint kiszáradt növények között egy nyíló rózsza. Olyan, mint

az esti, sötét égbolton a csillagok és a ritkán látott hullócsillagok.

Olyan, mint sok fehér kocka között egy szép színes másik forma. Olyan egyedi mintás. Az enyém szívekkel, hullámokkal, rajzokkal teli. Csak mert én ezt szeretem. A tiéd vajon milyen lehet?”

Adél:

“Nagyon sok ember megbámul az utcán a kinézetem miatt, vagy egy beszélgetés közben vagy igazából akárhol rám csodálkozik.

Ez egy ideig nagyon rosszul esett, kívülállónak és valamilyen szinten “rossznak” éreztem magam miatta.

Viszont mostanra teljesen megtanultam kezelni, sőt imádom az embereket megbotránkoztatni és nagyon örülök hogyha valaki valamiben megjegyzi hogy kitűnök.

Szóval talán a különlegesség és a bámulat érzését jelenti nekem a “fura” szó.”

Zille:

“Hogy mit jelent furának lenni?”

Furának lenni jó, az lehetsz, aki szeretnél lenni és aki valójában vagy. Nem vagy tucat, mint sok tizenéves. Azt viselhetsz, amit akarsz. Minden ember fura csak nem tudja magáról és másoknak akar megfelelni, kinézetével és viselkedésével, pedig csak magának kell megfelelnie.

Csinálj azt, amit szeretnél, csinálj olyan dolgokat, amik boldoggá tesznek, hordjad azt, amit szeretnél és ne azt, amit mások mondanak, mert attól vagy fura, hogy önmagad vagy.

Ne akarj másnak tökéletes lenni, mert tökéletes vagy. Mert fura vagy.”

Enikő:

“Mit jelent furának lenni?

Szerintem senki sem fura, de mégis. A fura egy jelző. Egy olyan megfoghatatlan tulajdonságot, egyediséget, különlegességet takar, ami talán megpróbálja ebbe az egy szóba megfogalmazni azt, amit nem lehet.

Mert igazából nem lehet, csak körülírni. Azt tudnám elmesélni, hogyan szól bennem. Mert talán én is ilyen vagyok. S ezek szintén csak szavak, de talán érezheted amit én.

Milyenek a furák?

Különlegesek a normális világban. Fények az árnyakban. Lelkek az Én-ek között. Ragyogók a fénytelenységben. Egyediek az unalmasak között. Szabadok a bezártak világában. Érzők az érzéketlen világban.

Kik ők?

Különleges lelkek. Érzékenyek. Alkotók. Teremtők.

SZERETVE ÉLŐK”

A fura az új normális?

Mi az, hogy fura?

Ha valami fura, az kilóg a sorból, de mi van akkor, hogyha a sor lóg ki? Mi van akkor, hogyha egy színes dolog a szürkék között van? Most az fura vagy nem fura? Mondhatjuk rá azt hogy fura, merthogy mit keres ott, de mondhatjuk azt is, hogy végre valami színes dolog. Én, amikor azt mondom hogy fura, inkább erre gondolok: VÉGRE! Mert végre valami más, végre valami különleges, és Te is különleges vagy, Te is fura vagy hiszen mindenki fura a maga módján, ezt sose felejtjük el!

Aki fura, az szokatlan és feltűnő

Kék a haja. Fura tetkói vannak. Hangosan énekel az utcán. Szinkronizálja mások beszédét. Ha kérdeznak tőle, feltűnően furán válaszol. Ja... ne magamról beszéljek? Oké!

Szóval aki fura az feltűnő és szokatlan. Egy nagy kincsem azt mondta: imádja, amikor csodálkoznak rajta az emberek. Mert feltűnő.

A kék hajam sem mindenütt voltak képesek elhinni. "Miért kék a haja a bácsinak?" Nos, egyszerű. A fodrászkellékes bolt előtt álltam egy Gyémántbogárral.

Arról beszéltünk, hogy befessük-e a hajunkat. Nem tudtuk eldönteni. Azt mondtam: ha nem is tudjuk eldönteni, azért festéket vegyünk, mert mi van, ha úgy döntünk, hogy befestjük és nincs mivel? Így hát vettünk festéket. Itthon a tükör előtt egymásra néztünk. Aztán a tükörbe. Aztán a festékre. Aztán egymásra. Bólintottunk. És így lett kék a hajam. Ennyike. És akkor szokatlan lett és feltűnő.

El tudod képzelni, hogy egy párszáz fős kis faluban megérkezik egy autó, az oldalán felírva nagy betűkkel: SÜRGŐSSÉGI RAGYOGTATÁS, majd kiszáll belőle egy mindenféle színes ruhás tetovált karú világítóan kék hajú fickó? Bizony, napokig ez a téma egy ilyen kis közösségben. Mert ott aztán szokatlan volt mindez, az biztos!

Mondják, a külső számít először. De hidd el. Az emberek érzik a dolgokat. Ugyanúgy furának titulálnak egy kívülről különleges embert, mint egy belülről különlegeset. Lehetsz különleges érzésű, különleges gondolkodású és lehetsz felemás zokniban: egyaránt furának fognak mondani. Mindegy, hogy kívül vagy belül vagy szokatlan!

Nem tudják, mekkora kincs vagy

Nem értik, ki vagy

Sokszor fordul elő, hogy egy kincset nem értenek. Ez nem azért van, mert ő érthetetlen. Hanem azért van, mert a közönség értetlen. És ezen változtatni hatalmas munka.

Ha nem értenek, nem veled van a baj. Nem tehetsz róla, ha valaki nem ért. Mert aki nem ért az általában nem is akar érteni. Tegyen így bátran, te ettől még lehetsz csoda!

Nem szólsz mindenkinek!

Nem fog mindenkinek tetszeni amit csinálsz

Képzeld el, hogy csinálsz valamit, és mindenkihez van lehetőséged ezt a valamit eljuttatni. Vajon mindenkinek fog tetszeni? Nem! Biztosan nem! Egy csomóan lesznek, akik azt mondják, hogy ők tudnak jobbat. Egy csomóan lesznek, akik azt mondják, hogy ilyet én is tudok. Egy csomóan lesznek, akik azt mondják, hogy ez marhaság. Egy csomóan lesznek, akik a barátaiknak mondják, hogy ez marhaság. Nem fog mindenkinek tetszeni amit csinálsz! Ezt véd a fejedbe! És hogyha van benned művész, már pedig mindenkiben van, akkor ezt muszály megértened, különben meg nem értett művészé

válhatsz! A meg nem értett művész az pedig nem találja a helyét. Én azt szeretném, hogy találd meg a helyedet! Nem fog mindenkinek tetszeni amit csinálsz, de lesz akinek nagyon fog tetszeni, és ez a lényeg. És sosem tudhatod hogy ki lesz az a valaki!

Mániákus önismeret

Amikor úgy éreztem, hogy nem vagyok a helyemen, gyakran kerestem a megoldást abban, hogy minél inkább megismerjem önmagam. Ez nagyon szuper dolog! Mindenféle személyiségtesztet és egyéb ki vagyok én oldalakat böngésztem. Képzésekre is eljártam, mert hasznos tudás tud ez lenni, ha másoknak szeretnék segíteni.

Igen, az önismeret nagyon fontos. Arra kell csak vigyázni, hogy az ember ne skatulyázza be önmagát. Mert ha kijön egy ilyen teszten, hogy hm, igen, makacs vagyok, mert ilyen típus vagyok, akkor a végén még el is hiszem. Aztán persze amikor azt veszem észre, hogy makacs voltam, akkor a fejemhez kapok, hogy hát persze, azért, mert a teszten is ez jött ki. Csakhogy az ilyesmi besorolás dolgok az önismeret mellett be is zárják az embert. Ne alapozd az életed mindenféle ilyen vagyok olyan vagyok tesztekre!

Annak adj, aki elfogadja

Mondhatsz nemet

Néha nemet kell mondani. Te is emberből vagy. Neked is vannak feladataid, gondjaid. Nem tehetsz meg mindent mindenki helyett és nem segíthetsz mindenkin. Egyszerűen nem lesz időd. Vagy mástól veszed el az időt. Nem leszel rosszabb ember, ha valakinek azt monddod: “Ne haragudj, most nem tudok segíteni.” Hogy ezt hogyan mondd el úgy, hogy ne legyen bántó? Erről az *“Élj úgy, ahogy élhetsz”* könyvemben olvashatsz bővebben.

Hogyan kell téged megdicsérni?

Nem hiú, aki szereti szépnek mondják

Az öndicséret büdös - ezt gyakran mondják. Hát, lehet hogy igazuk van, lehet hogy nem. Mi van akkor, ha a dicséret az egy elismerés? És mi van akkor, ha Te olyan típus vagy akinek fontos az elismerés? Aki időnként igenis szereti hallani, hogy jól néz, ki vagy hogy jól sikerült amit csinált, vagy hogy szép amit vásárolt, vagy meg dicsérik hogy új a cucca. És ha Neked az a fontos, hogy a szépségedet ismerjék el, mert tettél érte, vagy mert egyszerűen jól esik? Az nem hiú, aki szereti ha azt mondják, hogy szép vagy, és nyugodtan fogadd el! Nem kell rögtön szabadkozni! Tudd befogadni a dicséretet

akkor is, hogyha sokan mondják, hogy az öndicséret büdös. Az öndicséret büdös... de mások dicsérete vajon büdös-e? Sokszor büdös mások dicsérete, mert nem hisszük el, vagy olyat dicsérnek meg rajtunk, amiben mi magunk nem hiszünk! Higgy magadban, és higgy a szépségedben! Nem ciki ha meg dicsérnek. Fogadd el, és lépj tovább!

Agyalás helyett cselekedj!

Ne tervezz annyit

Vannak emberek, akik mindig csak terveznek. Majd öt év múlva megveszem a kocsit! Majd három év múlva, amikor befejezem a nem-is-tudom micsodát, és nem is tudom mi lesz belőlem, akkor majd nem is tudom mit fogok csinálni. Majd hogyha, majd hogyha, majd hogyha... Tervezés helyett sokkal jobb inkább lépni! Megtenni az első lépést. Na persze! A barátaim gyakran mondják, hogy én sosem tervezek, és ez gáz! Mert az ijesztő, mert ez felelőtlen, mert ez meggondolatlan, mert ez csapongó. Hát én ilyen vagyok. Én nem tervezek nagyon előre. Általában az iskolai óráimat sem szoktam megtervezni. Azért, mert hagyom, hogy a dolgok úgy alakuljanak ahogy akarnak és bízom abban hogy a megérzéseim működnek. Neked is működnek a megérzéseid! Azt javaslom, hogy csak vázlatosan tervezz. Ne görcsölj bele és ne életed fő műve legyen a

bevásárlólista. Mert ha mindig csak tervezel, akkor mindig egyre tökéletesebb tervet akarsz. Ráadásul aki egy kicsit maximalista plusz szeret egy kicsit agyalni, az tényleg azon fog dolgozni hogy a terv tökéletes legyen, és a megvalósítás pedig hátramarad. Tessék lépni, cselekedni!

Lehetsz laza, csak tudd ezt is

Jól van, fogd már vissza magad

Amikor valaki laza, és ilyen könnyedén működik, akkor gyakran megkapja a többi embertől, hogy egy kicsit vegyen már vissza, mert nem lehet követni.

Követhetetlen, csapongó, esetleg zajos, vagy feltűnő.

Gyakran kapjuk meg azt, hogy “Fogd már vissza magad!”

Amikor mostantól azt mondják neked, hogy fogd már vissza magad, ezt nyugodtan veheted elismerésnek:

valaki észrevette, hogy ilyen vagy, és alighanem ez az

egyik legnagyobb előnyöd, hogy néha nem tudod

visszafogni magad. Néha nem tudod visszafogni, hogy

örömet szerezz, hogy valakit kimozdíts abból a dologból amibe beleragadt, és ez egy szuper dolog szerintem.

Igazából, egyáltalán nem baj, ha feltűnő vagy, mert ez

mozdítja ki az embereket abból a dagonyából, amibe

szeretnek kényelmesen csücsörészni. Igazából, ilyen

emberekre van a legnagyobb szükség! Akik a többieket

előre viszik, akik felnyitják a szemeket, és észreveszik,

hogyan tudnának adni, ahhoz, hogy mások kinyíljanak. Persze ezt nem csinálják tudatosan, nem keresik az ilyesmi célpontokat, hanem csak úgy jön. Lazítanak, csak úgy jön, és ha nem fogják vissza magukat, akkor tök jó dolgokat csinálnak. Feltéve, ha nem állnak meg amiatt, mert valaki rájuk mondja, hogy “furák”.

Ilyen vagy és nem olyan, ez így van jól

Mindenki meg akar mindenkit változtatni.

Mert azzal, hogy megváltozik, jobb lesz neki. Mi van, ha neki már eleve jó ügy?

Nem akarom, hogy boldogabb legyél. Az jön majd magától.

Nem akarom, hogy más legyél. Legyél pontosan ilyen.

Mert azért hívtalak el hozzánk, mert ilyen vagy. Nem akarlak megváltoztatni. Azt szeretném, hogy mindig ilyen legyél. Hogy ilyennek megmaradva megerősödj.

Nem azért hívtalak el, hogy legközelebb amikor jössz, már ne ilyen legyél.

Pontosan azért hívtalak, mert pontosan ilyen vagy.

Nem elemzek, nem gyártok elméleteket. Nem erőltetek bele kis jelekbe nagy dolgokat. Pedig lehetne akár egy regényt is írni rólad. De mi értelme volna?

Annak van értelme, hogy megéljük az apró pillanatokat olyanoknak, amilyenek. Nem akarjuk még ezeket az apró pillanatokot sem megváltoztatni.

Mert azért találkoztunk, mert ilyen vagy. Nem azért, mert szeretném, hogy más legyél.

Ha azt akarnám, hogy más legyél, akkor mást hívtam volna ma el hozzánk. Mert mindenki más. Mindenki másképp ajándék.

Te így vagy ajándék, ahogy vagy.

Mitől félsz?

Te mitől félsz valójában?

Attól félsz, hogy kinevetnek?

Attól félsz, hogy nem sikerül?

Attól félsz, hogy belesülsz?

Attól félsz, hogy elrontasz valamit, ami másnak fontos?

Attól félsz, hogy egy csapat munkáját rontod el?

Attól félsz, hogy majd a hátad mögött kibeszélnék?

Attól félsz, hogy nem leszel első?

Attól félsz hogy nem fognak nevetni a vicceden?

Attól félsz hogy nem örülnek az ajándékoknak?

Attól félsz hogy nem tudod kipihenni magad?

Attól félsz hogy nem pont úgy csinálod ahogy kell?

Attól félsz hogy nem te kapod a díjat?

Attól félsz hogy nem vagy elég különleges?

Attól félsz hogy nem mindenki érti mit csinálsz?

Attól félsz hogy mindenki érti mit csinálsz?

Mitől félsz? Mitől félsz akkor, amikor igazából parázol?
Rettenetesen fontos! Ha izgulsz egy vizsga,
megmérettetés, egy verseny, akármi miatt, tisztázd
magadban hogy mitől félsz. Mondd ki: “Attól félek
hogy...” És igen, a szavak ereje. Amit mondasz, az valóra
válík. Akkor töröljük ki ezt: Írd fel egy papírra szép
gyöngybetűvel, hogy mitől félsz. A teljes mondatot:
“Attól félek, hogy elrontom.” Aztán egy szép, elegáns
mozdulattal gyűrd össze és dobd ki ezt a galacsint.

Jaj, ez olyan ciki dolog... Igen, mert szokatlan. Hm, van
egy könyv, ami a szokatlan dolgokról, szokatlan

embereknek szól. Olvastad már? Lendülj túl, csináld meg a kedvemért akkor is, ha szokatlan!

Próbáld ki! Működik!

Te is légy önmagad

Ha valakinek azt mondogatjuk, hogy légy önmagad, mi magunk pedig nem vagyunk a helyünkön, ezt azért az illető biztosan fogja érezni. Az első lépés affelé, hogy másokat arra sarkalljunk, hogy legyenek önmaguk, hogy mi magunk a helyünkre kerüljünk!

Nagyon nagy szeretettel ajánlom a többi könyvemet: "Minden sikerül!" és az "Élj úgy, ahogy élhetsz!" című könyveket ahhoz, hogy magadra találj! Bár szerintem ez a könyv is sokat segít, és a gyerekeid, illetve szüleid is sokat segíthetnek. Mégis azt gondolom, hogy először magunkkal kell kezdeni! Nagyon biztatlak arra, hogy miután önmagad lettél, add tovább ezt a tudást a barátoknak, BFF-eknek, öribariknak is, egyéb elnevezésű - "besorolású" ismerősöknek. Add tovább azt, amire rájöttél! Mert nagyon fontos a tudás amivel rendelkezel!

Útravaló

És akkor, ott, abban a pillanatban megláttam a szemében.

Valahogy mindig azt éreztem, hogy tesztel engem. Valahogy mindig mintha az lett volna az arcán, hogy oké, de mire jó ez az egész. Úgysem lesz jobb. Úgysem változik semmi. Haladjunk.

Ő az, aki amit csinálni “kell”, nagyon minimálban csinálja. Csak amit muszáj. Amire már nem mondják, hogy kevés. Mert akkor elvegyülhet a tömegben.

Ő olyanvalaki, akinél azt érzed: tud valamit, de direkt nem mondja ki. Olyanvalaki, aki a legtöbbször számára amolyan “hagyjuk” kategóriás. Mert annyira ritkán mutatja meg önmagát, hogy még azok sem ismerik, akik nap mint nap találkoznak vele. Nem mutatja meg magát, mert nem tartja önmagát érdemesnek arra, hogy valaki megkedvelje az igazi kincs mivoltát. Ott bujkál, önmaga árnyékában.

Ő az, aki senkit nem enged közel – mert minek? Minek az egész felhajtás, nincs itt semmi érdekes, haladjunk tovább. Annyiszor és annyian mondták már meg neki, hogy mi a helyes, hogy már nem tudja, mi az igazság. Annyiszor és annyian mondták már meg neki, hogy kik a jók és kik a rosszak, kik a szépek és kik a csúnyák, kik az ügyesek és kik a bénák, hogy maga már nem is tud dönteni.

Kivéve, ha saját magáról van szó. Magára bezzeg simán mond bármit, ami éppen megfelel ott és akkor. Mert ha nem akarja, hogy valaki megismerje őt, akkor máris emeli a falat és inkább mond valami sablont. Csak zárjuk le, haladjunk tovább, mert ha sokat ad magából, akkor abból mindig baj van.

De legbelül tudja ám. Tudja, hogy mekkora érték. Ott van a szemében. Ott van minden mozdulatában. Még – igen- az on-line mozdulataiban is. De nem ezt láttam meg most. Valami egész mást.

Ő az, aki ha olyasvalakire talál, aki megérti őt, egyszerre még vastagabb falat húz fel. Még egy réteg téglá, vastag szigetelés, vakolat, festék. A legtöbben ilyenkor elfordulnak Tőle. Feladják. Én soha nem adom fel. Mert tudom, hogy ott van az a valami, amit keresek. És hiszem, hogy ez a valami egy óriási ajándék.

A helyzet az, hogy nem csak én keresem ám. Ő is keresi. Mert önmaga kincse még ismeretlen számára is.

Ő egy igazi Gyémántbogár.

A Gyémántbogarak leggyémántbogarabbika.

Ott van az a valami, biztosan. Nem adom fel. És ha nem adom fel, akkor érdekes dolog történik. Tudod, hogy csinálom?

Figyelek.

És ha már eleget figyeltem, akkor... Figyelek.

A legapróbb dolgokat is meglátom. A sorok között olvasni könnyű. De egy fal mögött meglátni a kincset sokkal nehezebb. Nagyon, nagyon kell figyelned!

Nem bámulni, mert akkor bezár. Véged. Nincs ajándék.

De ha figyelsz és ha ezt Ő érzi, akkor egyszer csak megtörténik.

Mert egy falat nem kívülről kell lebontani valaki körül. Csak figyelni kell. Óvatosan. Mint napsütésben a köveken melegedő csillogó kis gyíkocskák: elég egy rossz mozdulat és máris elbújik a sötétben. Várhatsz rá újra.

Figyelned és várnod kell. Mert nem kívülről bontasz. Várj még. És egyszer csak, szinte észrevétlenül Ő egy egészen apró kis résen kikukucskál rád a fal mögül. És ha azt látja, hogy figyelsz, akkor kinéz egy másik kis lyukon is. Figyelj hát, míg lassan lebomlik a fal, és láthatod Őt, immár fal nélkül, álarc nélkül.

És akkor, abban a pillanatban meglátod a szemében.

Ő az, akinek a szemében meglátod a figyelmed jutalmát. Ott van a szemében nagyon nagyon mélyen. Fájdalommal még sebzett hála ez, de hála. Gyógyírt a fájdalomra Te adhatsz majd. De várnod kell még. Mert Ő ilyen. Csak figyelned kell. Mert akkor ezt gondolja majd magában:

“Jé. Ez nem piszkál engem. Ez nem kutakodik. Ez nem vájkálódik! Ez... ez... ez elfogad engem!”

Elfogad bizony. Ilyennek és nem másnak. Nem minősít, nem kielemez és nem következtet. Csak elfogad. És nagyon figyel.

Nos, figyelek hát. Rá is figyeltem. És akkor, ott, abban a pillanatban megláttam a szemében. Nagyon mélyen, nagyon éretten és nagyon nagy felkiáltó jellel. A csillogó szemek ezt suttogták:

“Köszönöm, hogy elfogadsz. Köszönöm, hogy én – én lehetek melletted. Köszönöm, hogy ennyire, ilyen teljességgel itt vagy.”

Ő az, akire figyelni már önmagában ajándék. Mert a csoda lassan előbújik a fal mögül. Csak nézd, nézd, nézd! És figyelj rá. Figyeld a szemét. Lásd meg benne, mit akar mondani.

Mérhetetlen értékek vannak ezekben a szemekben. Segíts nekik a felszínre törni!

VácuRabi

Rendeld meg itt a teljes könyvet:

www.gyemantbogar.hu/batran-lehetsz-fura